

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Țapeș Artur în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2020, în cauza penală privind-l pe

Leahu Marin Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, domiciliat în
s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță:* 30.10.2019 – 30.06.2020;
- 2. instanța de apel:* 17.07.2020 – 02.12.2020;
- 3. instanța de recurs:* 09.03.2021 – 09.06.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chisinau, sediul Buiucani din 30 iunie 2020, Leahu Marin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) ani.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, s-a adăugat prin cumul total, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 16 octombrie 2018, potrivit căreia lui Leahu Marin i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și cu amendă în mărime de 1 100 (una mie una sută) unități convenționale, echivalentul a 55 000 (cincizeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Leahu Marin a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) ani, dacă, în termenul de probă, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară v-a îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, care exercită controlul privind executarea pedepsei.

În conformitate cu art. 87 Cod penal, pedeapsa stabilită prin prezenta sentință și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 16 octombrie 2018 s-a dispus de a fi executată de sine stătător.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate Valeriu Corobțev privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 55 000 (cincizeci și cinci mii) lei.

S-a încasat din contul inculpatului Leahu Marin în beneficiul părții vătămate Iana Boiarschi suma de 55 000 (cincizeci și cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

Cererea privind înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității înaintată de către avocatul inculpatului, Mariana Barașianț, a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul inculpatului Leahu Marin în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei ca plată pentru efectuarea expertizei judiciare nr. xxxx din 09 septembrie 2019.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Leahu Marin, conform rechizitoriului este învinuit în aceia că fiind privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 5 ani în baza sentinței din 16 octombrie 2018, la 22 iulie 2019, ora aproximativ 12:30, aflându-se la volanul autovehiculului de model „Honda Civic”, cu numărul de înmatriculare xxxx, deplasându-se pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt mun. Chișinău, dinspre str. Alexandru Pușkin spre str. Vlaicu Pârcălab, la intersecție cu str. Vlaicu Pârcălab, mun. Chișinău exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, și anume, prevederile pct. 3) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului”; prevederile pct. 10) alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță

vehiculul pe drum...”; prevederile pct. 11) lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului”; prevederile pct. 45) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, nu a ținut cont de totalitatea factorilor care reglementează siguranța conducerii mijlocului de transport, nu a ținut cont de obstacolul aflat în limita vizibilității sale, ajungând la trecerea nedirijată pentru pietoni, semnalizată prin indicatoare și marcaje rutiere corespunzătoare, nu a cedat trecerea pietonului Boiarschi Iana, care traversa partea carosabilă regulamentară de la dreapta spre stânga relativ direcției de deplasare a autovehiculului. În consecință, în urma impactului, pietonului Boiarschi Iana, i-au fost provocate conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. xxxx din 09 septembrie 2019, leziuni corporale sub formă de fractură închisă a humerusului stâng în 1/3 proximală cu deplasarea fragmentelor osoase, hematom posttraumatic în regiunea fesieră pe stânga, corp străin (ciob de sticlă) subcutan la nivelul umărului stâng, plagă confuză la nivelul cotului stâng și genunchiului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, cât și la lovirea de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie.

Acțiunile inculpatului Leahu Marin au fost calificate de către instanța de fond, în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, adică *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chisinau, oficiul Principal Olesea Rusu, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, conform regulilor stabilite pentru prima instanță, prin care Leahu Marin să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal să fie condamnat cu stabilirea pedepsei, conform acestei legi, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în

penitenciar de tip deschis.

3.1. În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a invocat următoarele aspecte:

- aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, față de inculpatul Leahu Marin, este o pedeapsă prea blândă, iar sentința urmează a fi casată parțial;

- nu poate fi reținut, drept motiv pentru aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, recunoașterea vinovăției, examinarea cauzei în procedură simplificată, căința sinceră, acestea reprezintă chestiuni care pot fi luate în considerare la stabilirea pedepsei, nu și la individualizarea executării acesteia;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că inculpatul Leahu Marin anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară și anume prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 16.10.2018 a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, art. 264¹ alin. (3) Cod penal, art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa amenzii de 1100 u.c. cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 5 ani;

- inculpatul Leahu Marin pe lângă faptul că nu a tras concluzii de corectare, nu a achitat amenda aplicată sub formă de pedeapsă, prin sentința emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 03.12.2019, fiind condamnat la închisoare pe un termen de 3 luni, iar la 07.06.2019 pe o altă cauză penală să fie adoptată ordonanță de încetarea urmăririi penale pe motivul împăcării părților;

- astfel, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului, și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările produse.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2020, a fost admis apelul procurorului, sentința casată total, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță și anume:

Leahu Marin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) ani.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, s-a adăugat prin cumul total, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătoria

Chișinău, sediul Ciocana din 16 octombrie 2018, stabilindui lui Leahu Marin pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și cu amendă în mărime de 1 100 (una mie una sută) unități convenționale, echivalentul a 55 000 (cincizeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate Valeriu Corobțev privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 55 000 (cincizeci și cinci mii) lei.

S-a încasat din contul inculpatului Leahu Marin în beneficiul părții vătămate Iana Boiarschi suma de 55 000 (cincizeci și cinci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat din contul inculpatului Leahu Marin în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei ca plată pentru efectuarea expertizei judiciare nr. xxxx din 09 septembrie 2019.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a comis erori de drept la faptele reținute prin hotărârea atacată, fapte ce au fost constatate cu nerespectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond recunoscând inculpatul vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal, nu a constatat și descris fapta considerată ca fiind comisă și dovedită în aspectul vizat. Instanța de fond a comis o eroare gravă de drept, astfel s-a referit la „*acțiunile imputate*” inculpatului, dar nu la cele constatate de către instanță, astfel se relevă indiscutabil că instanța la încadrarea juridică a faptei și-a motivat soluția reieșind din acțiunile imputate prin rechizitoriu, dar nu reieșind din acțiunile inculpatului constatate de către aceasta.

Ori, indicând în descriptiv că: „*Leahu Marin, conform rechizitoriului este învinuit în aceia...Astfel, acțiunile lui Leahu Marin au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 264 alin. (1) Cod penal*” - elemente ale unei sentințe de achitare, ulterior nu a descris fapta criminală considerată ca fiind dovedită, iar în dispozitiv a constatat că inculpatul, totuși, este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal - element al sentinței de condamnare.

Așadar, instanța nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Astfel, instanța de apel a constatat că *inculpatul Leahu Marin fiind privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 5 ani în baza sentinței din 16 octombrie 2018, la 22 iulie 2019, ora aproximativ 12:30, aflându-se la volanul autovehiculului de model „Honda*

Civic”, cu numărul de înmatriculare xxxx, deplasându-se pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău, dinspre str. Alexandru Pușkin spre str. Vlaicu Pârcălab, la intersecție cu str. Vlaicu Pârcălab, mun. Chișinău exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, și anume, prevederile pct. 3) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului”; prevederile pct. 10) alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum...”; prevederile pct. 11) lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului”; prevederile pct. 45) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, nu a ținut cont de totalitatea factorilor care reglementează siguranța conducerii mijlocului de transport, nu a ținut cont de obstacol aflat în limita vizibilității sale, ajungând la trecerea neregulată pentru pietoni, semnalizată prin indicatoare și marcaje rutiere corespunzătoare, nu a cedat trecerea pietonului Boiarschi Iana, care traversa partea carosabilă regulamentară de la dreapta spre stânga relativ direcției de deplasare a autovehiculului. În consecință, în urma impactului, pietonului Boiarschi Iana, i-au fost provocate conform Raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. xxxx din 09 septembrie 2019, leziuni corporale sub formă de fractură închisă a humerusului stâng în 1/3 proximală cu deplasarea fragmentelor osoase, hematom posttraumatic în regiunea fesieră pe stânga, corp străin (ciob de sticlă) subcutan la nivelul umărului stâng, plagă confuză la nivelul cotului stâng și genunchiului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, cât și la lovirea de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de

procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu toate că inculpatul Leahu Marin, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a recunoscut vinovăția în comiterea faptei incriminate, vina ultimului a fost confirmată prin probele anexate la materialele cauzei, cercetate în ședința de judecată în instanța de fond și verificate în instanța de apel.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani.

La caz, privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art. 16 din Codul penal, instanța de apel a atestat că infracțiunea săvârșită de Leahu Marin, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În continuare, instanța de apel a reținut ca circumstanțe agravante, stabilite de art. 77 Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului, acuzarea de stat a stabilit recunoașterea vinovăției. Însă, instanța de apel nu a putut reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerare recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă a faptului recunoașterii vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Cu referire la modalitatea de executare a pedepsei, ținând cont de cele descrise, categoria de pedeapsă prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, de scopul pedepsei penale, de persoana inculpatului și poziția ultimului vis-a-vis de pedeapsă, de

comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, de poziția părții apărării, de concluziile acuzatorului de stat, precum și de circumstanțele în care s-a produs și a fost comisă infracțiunea, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a faptuitorului și de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins doar prin stabilirea inculpatului Leahu Marin a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) ani.

Conform art. 72 alin.(2) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită pentru o infracțiune mai puțin gravă săvârșită din imprudență, urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis.

În acest context, instanța de apel a reiterat că anterior inculpatul a mai fost condamnat, inclusiv pentru infracțiuni de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. Respectiv, anterior instanțele de judecată i-au acordat acestuia șansa de a se corecta fără a fi izolat de societate. Inculpatul Leahu Marin a avut posibilitatea de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întâmplare și o greșeală, dar a continuat să săvârșească noi infracțiuni și careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, s-a adăugat prin cumul total, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 16 octombrie 2018, stabilindui lui Leahu Marin pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și cu amendă în mărime de 1 100 (una mie una sută) unități convenționale, echivalentul a 55 000 (cincizeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu art. 87 Cod penal, pedeapsa stabilită prin prezenta decizie și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 16 octombrie 2018 se execută de sine stătător.

Având în vedere că inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției și cu referire la acțiunea civilă înaintată de Boiarschi Iana, potrivit căreia a solicitat încasarea din contul lui Leahu Marin în favoarea sa a prejudiciului material în sumă de 38 790, 77 lei și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, instanța de apel a menționat că pe parcursul examinării cauzei, inculpatul a reparat părții vătămate prejudiciul material în sumă de 38 790,77 lei și prejudicial moral în sumă de 20 000 lei, fapt confirmat prin recipisa semnată de către reprezentantul părții

vătămate, avocatul Corobțev Valeriu (f.d. 190), fiind anexată la materialele cauzei.

Totodată, relevant este faptul că în cadrul procesului penal reprezentantul părții vătămate a declarat că partea vătămată Boiarschi Iana careva obiecții de ordin material față de inculpatul Leahu Marian, nu are. Astfel, instanța de apel a admis acțiunea civilă în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral și anume a sumei de 55 000 (cincizeci și cinci mii) lei ce urmează a fi încasați din contul inculpatului Leahu Marin în beneficiul părții vătămate Boiarschi Iana, conform tranzacției de împăcare (f.d. 208).

Referitor la cheltuielile de judecată legate de perfectarea raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 09 septembrie 2019 în sumă de 320 lei, instanța de apel a considerat că, încasarea din contul inculpatului Leahu Marin, este justificată și întemeiată, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Țapeș Artur în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului invocă următoarele aspecte:

- aplicarea în privința lui Leahu Marin a pedepsei cu închisoare cu executare reală este una inoportună și contrară legislației în vigoare, deoarece în cazul evenimentelor descrise în speță cet. Leahul Marin a întreprins toate măsurile posibilele pentru a înlătura consecințele prejudiciabile, recuperând prejudiciul părții vătămate;

- inculpatul a dat dovadă de o înaltă responsabilitate socială și prin faptul că a recunoscut vina și a contribuit activ în conlucrare cu organul de urmărire penală;

- Leahu Marin a fost condamnat pentru o infracțiune comisă din imprudență, iar circumstanța dată și anume faptul că condamnatul nici într-un caz nu a dorit prin acțiunile sale de a săvâși încălcarea legislației în vigoare și nici crearea unei daune oricărei alte persoane, iar producerea evenimentelor prejudiciabile au avut loc în lipsa dorinței condamnatului;

- Leahu Marin recent și-a întemeiat familie și are la întreținere doi copii minori, care la rândul său au nevoie de prezența tatălui și contribuția acestuia atât din punct de vedere a persoanei care contribuie material la întreținerea familiei, cât și suportul spiritual de care au nevoie copii la vârsta lor fragedă din punct de vedere al educației.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Țapeș Artur în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat. Or, pedeapsa aplicată inculpatului Leahu Marin

corespunde faptelor comise, personalității inculpatului și atitudinii acestuia față de consecințele create, precum și criteriilor de individualizare a pedepsei.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Potrivit recursului declarat, rezultă că apărarea invocă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei penale stabilite inculpatului Leahu Marin, făcând referire în acest sens la erorile de drept prevăzute la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care statuează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că apărarea consideră greșită casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei de către instanța de apel și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care inculpatului Leahu Marin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an.

Astfel, în esență argumentele recursului se axează pe dezacordul cu aplicarea pedepsei cu închisoare cu executarea reală, apărarea pledând în continuare pentru menținerea soluției primei instanțe, care la capitolul individualizării pedepsei i-a stabilit

lui Leahu Marin în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa de 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

Analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai

aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a statuat asupra faptului că, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și pripit a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Or, având în vedere circumstanțele cauzei, precum și faptul că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, instanța de judecată acordându-i șansa de a se corecta fără a fi izolat de societate, însă a continuat să săvârșească noi infracțiuni și careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării, precum și de atitudinea acestuia, care a conștientizat fapta comisă și a recuperat integral prejudiciul material cauzat părții vătămate, instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că scopul educativ al pedepsei în acest caz poate fi atins doar cu privarea de libertate a inculpatului.

Așa fiind, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii, pe care ultimul o va executa în instituția penitenciară de tip deschis.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Țapeș Artur în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Țapeș Artur în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Leahu Marin Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **30 iunie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan